

Vorbereiding schets 4

Schriftgedeelte

Handelingen 9:36-43

Thema

De opwekking van Dorkas

Exegese

Handelingen 9:36-43

In Lydda heeft Petrus het eerste wonder verricht: de genezing van de verlamde Enéas. Petrus lijkt op zijn Meester en door de genezing blijkt dat God met hem is naar de belofte van Jezus in Mattheüs 28:18-20. Lydda ligt tussen Jeruzalem en Joppe in. Ongeveer 35 km ten noordwesten van Jeruzalem en ongeveer 15 km van Joppe (Jaffa, Hebr. *Yafo*). Deze genezing vormde de aanleiding tot de bekering van mensen.

Vers 36 Lukas begint hier met een achtergrondschildering die doorloopt tot vers 37. Vanaf vers 38 wordt actie ondernomen; die verzen zijn daarom geen achtergrondinformatie meer. Lukas vertelt dat er in Joppe een discipelin was. Opmerkelijk is dat 'discipelin' als vrouwelijke vorm van discipel alleen hier voorkomt binnen het hele Nieuwe Testament.

Deze discipelin heet Tabitha (Aramees voor *Gazelle*; Grieks: Dorkas). Zij behoort tot de groep gelovigen die in Joppe te vinden is. Deze groep belijdt Jezus Christus als Heere. Tabitha is 'vol van goede werken en aalmoezen die zij deed'. 'Goede werken' zijn hier vooral het vervaardigen van kleding die Tabitha weggeeft aan weduwen. De 'aalmoezen' zijn geen *fooitjes*, maar het woord houdt een 'zeer gulle hand' in. We kunnen hieruit opmaken dat Tabitha rijk is.

Vers 37 Tabitha wordt ziek en sterft. Een slag voor de gemeenschap. Volgens gebruik wassen zij haar ter voorbereiding op de begrafenis die dezelfde dag, voor zonsondergang, zal plaatsvinden. Het plaatsen van een lichaam in een bovenzaal is hoogst ongebruikelijk. Dit kan twee dingen betekenen. (1) Men had verwachting dat zij weer levend *kon* worden, en (2) men heeft als Joods-christelijke gemeenschap zich vergaand aangepast aan het Hellenistisch klimaat. De tekst geeft geen uitsluitel, hoewel de uitzending van de twee mannen lijken te wijzen op de eerste betekenis.

'Wassen' betekent hier, naast reiniging met water, ook 'zalven'. Wassen is een afkorting voor de hele procedure tussen sterven en definitief opgebaard zijn.

Vers 38 Omdat Lydda in de buurt van Joppe ligt, horen de mannelijke leden van de groep dat Petrus in de buurt is. Het is goed mogelijk dat juist het bericht wat betreft de genezing van Enéas Joppe bereikt. Direct worden twee mannen weggestuurd richting Petrus. Het 'bidden' in deze tekst heeft niets met religiositeit te maken. Het betekent gewoon 'een verzoek indienen', 'vragen'. Het verzoek is kort, maar krachtig: om zonder vertraging naar Joppe te komen. Het

verzoek is logisch als je bedenkt dat men nog zo'n 15 kilometer voor de boeg heeft. Dit betekent nog een wandeling van zo'n 2 à 3 uur.

Vers 39 Petrus stelt geen onderzoekende vragen, maar staat op en gaat met de mannen mee. Hij voelt de noodzaak met hen mee te gaan. Het formele verzoek (zie voor een formeel verzoek ook Numeri 22:16) laat het respect zien wat deze mannen tonen voor Petrus.

Als men arriveert in Joppe wordt Petrus meegenomen naar de bovenzaal. Het is geen rustige sterfkamer. Het is ook geen stil mortuarium. Wenende weduwen staan daar te huilen, met de bewijsstukken die Tabitha gemaakt had, tunieken en andere kledingstukken. De Griekse tekst kan zo uitgelegd worden dat deze vrouwen de kledingstukken droegen.

Vers 40 Petrus stuurt de weduwen en de anderen de zaal uit (letterlijk: *uitwerpen*). Hij is nu alleen met de dode Tabitha. Petrus knielt neer. Hij bidt tot zijn God, tot zijn Meester, Jezus Christus.

Gelet op het vervolg van dit vers zit Petrus met zijn rug naar het lichaam toe. Want als hij klaar is met bidden *keert* Petrus zich tot het lichaam.

Na het bidden spreekt hij tot het lichaam: *Tabitha, sta op!* Glashelder zijn de lijnen naar de genezing die verricht is door Jezus in Markus 5:38-41. Daar spreekt Jezus in het Grieks: *Talitha qumi*. Petrus zegt in het Grieks: *Tabitha anastèthi*. Waarom deze Griekse woorden? Het verwijt klinkt weleens dat deze opstanding niet gebeurd is in de naam van Jezus Christus. Uit de Griekse woorden die Petrus gebruikt, blijkt echter iets anders. Het Griekse woord voor 'opstaan' is hier *anastèthi*. Dit is de Griekse term voor 'opstaan' geworden **na** de opstanding van Jezus Christus. Het is dus een opwekking met het oog op de opstanding van Jezus Christus.

Lukas onderstreept de kracht van het gebed. Tabitha doet haar ogen open en herkent Petrus. Zie voor belangrijke parallellen 1 Koningen 17:18-23 en 2 Koningen 4:32-37! In de Griekse vertaling van het Oude Testament (uit de 3^e eeuw voor Christus) zijn er zelfs woordelijke overeenkomsten.

Vers 41-42 Petrus toont Tabitha levend aan de heiligen inclusief de weduwen. De woorden 'levend vertonen' zijn ook **na** de opstanding gebruikt toen Jezus Zichzelf vertoonde aan Zijn discipelen. De lijnen zijn glashelder. Met dit significante verschil: Jezus stond voor eeuwig op met een verheerlijkt lichaam, Tabitha staat op om nog eens te sterven.

De genezing gaat als een lopend vuurtje door Joppe en zorgt ervoor dat velen gaan geloven in de Heere. 'Heere' is in dit verband zowel Jezus Christus als de Verbondsgod.

Vers 43 Petrus verblijft nog een poosje in Joppe en logeert bij een zekere Simon de lederbereider.

De opwekking laat zien dat de Heere machtig optreedt op het gebed (zie ook de parallellen genoemd bij 9:40). Deze wonderen zorgen voor een doorbraak bij de heidenen. Lukas schildert Petrus af als een trouwe dienstknecht die een voorbeeld is in zijn bediening. Tabitha is ook een voorbeeld in haar gedrag voor mensen die het nodig hebben. Zij scheept mensen niet af met een footje, maar geeft met gulle hand van haar overvloed.

Geloofsleer

HC vraag 91 Goede werken

HC vraag 111 Naasteliefde

Gebedspunten

- Een open hart voor mensen om ons heen die arm zijn of veel verdriet hebben.
- Gods hulp om iets voor die mensen te doen.
- Dat veel mensen de liefde van de Heere Jezus en van christenen zullen zien en dat ze op zoek gaan naar God.
- Om verwachting van God te hebben, Die zeker in zendingssituaties (ook in Nederland) wonderen wil doen, zodat mensen zullen gaan geloven in God.
- Vertrouwing voor familieleden, vrienden van een overledene.

Psalm- en liedlijst

Psalm 103:1	Loof, loof den Heer'
Psalm 133:3	Waar liefde woont
Psalm 146:5	't Is de Heer die 't recht der armen
Zangbundel	Als 'k een mens in nood ontmoet Al sprak ik met een mensentong Heer', als een lamp die brandt Hoor de stem van Jezus roepen Jezus, ga ons voor Neem mijn leven Wees ook jij een discipel

Introductie op de vertelling

Neem een leuke rok mee, als je vrouwelijke leiding bent. Als man kun je een leuke broek of trui meenemen. Begin met een gezellig praatje over het kledingstuk. Hoe vind je deze? Hip genoeg? Wat kan ik ermee doen? (Laat kinderen reageren: aantrekken. Ga er op door.) Wanneer dan? Bij welke gelegenheid? Kan het voor een bruiloft? Wat vind je van de kleuren, enz. Wat kan ik er nog meer mee doen?''.

Misschien komt het antwoord: weggeven. Geef het antwoord niet zelf. Dat kan altijd nog na de vertelling. Begin nu met de vertelling.

Afsluiting

Het onderstaande verhaal sluit mooi aan bij de vertelling. Aan het einde van de club zou je dit verhaal eventueel voor kunnen lezen.

Bericht van het zendingsveld

Op een dag komt een vader, uit een ver dorp in de Bommela-vallei, met zijn doodzieke kind naar de medische post. Iedereen denkt dat het kind gaat sterven. Wat is het ziek. De vader heeft verschillende toverdokters bezocht. Het kind werd alleen maar zieker. Ten einde raad komt hij nu naar de post. Daar vraagt hij aan een bekeerde Yali, Endog, om te bidden om genezing. Endog bidt samen met de vader. Ze smeken om herstel. En de Heere hoorde ... niet! Die avond nog overlijdt het kind. Naar de gewoonte van de streek wordt het in bladeren gepakt. Zo wordt het in een boom gehangen vlakbij het dorp. Die nacht regent het onophoudelijk. Pas laat in de morgen wordt het droog en komen de mensen hun hutten uit. Maar wat gebeurt? De vader loopt langs de boom en hoort tot zijn grote verbazing het kind huilen. Hij begint vol vreugde rond te springen en roept het uit: 'De God van Endog heeft mijn kind weer levend gemaakt.' De mensen in het dorp kunnen hun oren en ogen niet geloven. Ze hebben zelf gezien dat het kind dood was. En daar staat die vader nu met een levend kind in de armen. Als een lopend vuurtje gaat de boodschap door het dal: 'De God van Endog heeft een kind uit de dood opgewekt, daarom is Hij de ware God en onze afgoden zijn niets.'

(uit: Medeburgers der heiligen, blz 139 – C.G.Vreugdenhil Den Hertog.)